

Szerkesztési iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet“

és a s.-sztyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet“ hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:

szombaton és szombaton.
Előfizetési feltételek:
helyben hátsóborítva vagy
vidékre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetmények díja:
3 hasábos postásért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bátygadjú kúria 30 kr.
Nyitólár sora 15 kr.

Alfirtak mind, a székely huszárcsaládok
ugynevezett „lőbeszerzési alapjához“
jogosultak — ez alpból minket illető részün-
ket a S.-Szentgyörgyön felállítandó fonóda alap-
jával felajánljuk. Hisszük a közérdek javára pél-
dánkat többben követni fogják.

**Antal Zsigmond. Fejes Károly Fejes Jó-
zsef. Zajzon Farkas. Id. Gyárfás Károly.
Gál Antal. Kovács Károly. Gyárfás Sám-
uel.**

Tisztelettel kérjük a jogosultakat nyilatkozatukat
nekünk beküldeni, hogy láthassa megyénk lakossága
azok neveit, kik a közérdeket, megyénk javát saját
érdekeik felé helyezik. (Szerk.)

Monarchiánk beleszólása a keleti kérdésbe.

A kombináció, hogy a keleti kérdés tet-
szés szerinti megoldását nem lehet és nem szabad
Oroszország önkényére bízni — igazolta
magát. Mult számunkban jeleztük, hogy az an-
gol-török szövetség megkötése küszöbön áll, ma
pedig a táviró jul. 30-ról azon hirt hozza, hogy
2, 3 hadtest mozgosittatni fog és a
határokon föllállítatni. Foglалás-
ról nincs szó; monarchiánk a be-
következő békekötésnél akar im-
ponálni.

Monarchiánk politikájában forduló pont ál-
lott be. A napokban tartott minisztertanács el-
érkezettnek látja az időt a beavatkozásra, most
midőn a kancsuka uralom barbár csapatai Kon-
stantinápoly elfoglalásával ámtják magukat.

És ez helyesen van így, ez a dolog termé-
szetes következménye, mert a panszlavizmus
által legközvetlenebbül fenyegetett monarchiánk-
ról nem tettük és semmiképen se tehetjük fel,
hogy Oroszország mellett Törökország ellen
foglaljon állást akkor, midőn a török állam fen-
tartása monarchiánk specialis érdeke, akkor,
midőn egy erős és életképes török állam a mo-
narchia legerősebb és természetes szövetségeseiül
ajánkozik.

Mi biztunk mindig a monarchia két fele

TARCA.

Egy négyes parthie.

Eckstein Ernőtől.

fordította Ducea.

— Ön ma ismét mindent összevissza beszél, ked-
ves Ottó; ha azt kívánja, hogy megértsem, beszéljen
összefüggőben!

— De kedves cousine . . .

— Ó! Ki az az „ő“?

— A név nem tesz semmit, az egész ügyet csak
azért hozom önnek tudomására, hogy felkérjem, mi-
szerint jó anyámnak . . .

— Ezt nevesi ön tudomásomra hozatalnak? Ön
klasszikus ember Ottó, hanem tréfa nélkül. Ön tudja,
myszerint én barátnője vagyok. Izgatott állapot engem
nyugalmit. Mi szándéka van? Világosítsa fel ez ora-
culumi sötétséget és beszéljen. Most még egyedül va-
gyunk e szögletben, de már látom a professor félel-
mes alakját előtűnni. Tehát gyorsan, különben késő
lesz. Ha hatalmamban áll önön segíteni, rendelkezék
velem.

— Segíteni? Nem. Ön igen jó, kedves Louise.
Csak arra kérem, hogy ha velem valami szerencsét-
lenség találna történni, vizsgálta a nyámat egyetlen
fia elvesztése fölötti fájdalomában.

— Ezénél van ön?

— Fájdalom nem. Kétli ön, hogy egy felvont
pisztoly golyója képes a legégészségesebb ember élet-
fájlját kioltani?

— Ön meg akarja magát löni?

— Igen, cousine.

— De az istenért, miért?

— Egyiknek közülnk meg kell halni, ő, vagy
én. Hát azt hiszi ön, hogy érzéssel és becsülettel bíró

ügyeit intéző egyének: Tisza és Andrássy gróf
hazafiasságában és az eredmények teljesen iga-
zolja hazafias politikájukhoz kötött várakozás-
sunkat.

A táviró hire igen megnyugtató, mert a
mozgosítással összeköttetésben egyszersmind azon
hírt is hozza, hogy irányadó körökben
az occupációra minden kedv ele-
nyészett. Monarchiánk nem fog tehát fog-
lalmi, egyedül az érdekeivel ellenkező állama-
lakásokat fogja, ha kell fegyverrel is meg-
gátolni.

Az európai politikában, a hatalmak maga-
tartásában beállott fordulat kétségtelenül meg-
győző arról, hogy Európa a muszka barbaris-
musnak megálljt! fog kiáltani s hogy végül
fogja vetni fegyverrel is a törökirtó, a történe-
lemben páratlan kegyetlenségekkel előforduló
barbár, Ausztralia vad népeihez s nem európai
civilizált államhoz (?) illő nép és jogtörő há-
borúnak.

A lidércnyomás, mely hónapok óta nehe-
zedett a hazafiak keblére — eltűnt — s ma
minden hazafi örömmel üdvözlöi a monarchiánk
politikájában beállott fordulatot, mert tudjuk,
hogy Törökország feldarabolása, a muszka kan-
csuka uralom terjeszkedése nem fog sikerülni.

Magyarország, a monarchia hazafias érzelmi
lakosainak, ha valaha, most a nehéz idők beáll-
tával, van szükségök a testvériség összetartására,
hogy a létélüket fenyegető veszély elkerülve
legyen s abból megifjodva lépessünk új életre.

A magyar hagyományos vitéség, önfel-
áldozás nem fogja megtagadni magát a beállan-
dó eseményekkel szemben sem s Magyarországot
minden hű fia kész lesz, ha kell, életét, véréát a
közös haza javáért áldozatul hozni.

Szedjük össze összes erőnket, bátorságün-
kat, hogy a barbár uralom terjeszkedési vágyaival
megküzdhessünk s államunkat a panszlavizmus
fenyegető áramlatától megmenthessük.

Ennek megtörténni kell, mert akarjuk, mert
annak kivételére erőt és hatalmat érzünk ma-
gunkban.

ember el tudja azt nézni, ha egy szemtelen cselészvő
menyasszonyát elszakasztja tőle? En más nézetben
vagyok. Határozzon a sors.

— Hát önnek jegyese volt? ezt most hallom elő-
ször. Ottó, ön csodálatos zárkózott jellem. Es szabad
tudnom a leánya nevet?

— Mig ő egy más jegyese leendő, neve nem jó
ki ajkamon.

— Ottó, én azt hiszem, hogy ön rosszul fogja fel
a helyzetet.

— Mennyiben, cousine?

— Gondolja meg csak: egy leány, ki ön iránt a
hűséget megszegte a vetélytársát ön felett előnyben
részesíté.

— Oh értem. De másként áll a dolog, nem a
mint ön mondja. Ha a leány szabad volna saját elha-
tározásával, akkor ama nyomorult soha nem győzött
volna fölöttem; de a szó betűszerinti értelmében kény-
szerítették őt. Főlölesleges önnek magyaráznom, hogy
egy anyának, ki leányát el akarja alkunni, mennyi
eszköz áll rendelkezésére.

Louise gondolkozzalag nézte a földet.

— Ön boldogtalan mint én; — folytatá a fiatal
tiszt — de ön mint nő hallgat és-tűr, én mint férfi
tudni fogok cselekedni.

— Es ki a vőlegény?

— Engedje elhallgatnom a részleteket. Megteszi,
hogy vizsgáltni fogja szegény anyámat, ha nekem
meg kell halnom?

— Ottó! ön nem tudja, mit beszél. Fontolja meg
a következményeket; kérve kérem ön.

— Mindent megfontoltam cousine.

— Lehetetlen, különben felhagyott volna ez örült
eszmével. Ön egy nagy buta szándékozik elkövetni.

Ottó vállat vont.

— Nevezze amint tetszik, cousine.

— Nem, biztosítom, ugy van; szándéka már azon
okból is gonosz, mivel céltalan.

— Céltalan?

Ne hagyj magad!

A török testvérem nemzetem szoruló biza-
tára. Minden erejét mozgásba hozza, nemzeti lelke-
sültsége, bátorsága összeségét veti a latba, hogy az
északi mocsok barbár támadásait elhárítsa magáról s
ha a dunai harcúterén az oroszok által eddig elért
eredményeket tekintjük, nem lehet kétségünk a felől,
hogy a törökök hazafiasságán a véres cár törökvesei
hajótörést szenvednek, vagy legalább jelentéktelenül
leszállítottanak.

A plewnai ütközettől fogva egymást érik a török
diadalok. A plewnai csatában az orosz hadtest egyhar-
mada tétetett önkre s a Lovácsba visszavonult oroszok-
kat julius 28-án Ozman pasa veri meg és nyomja
vissza.

Mehemed Ali 60,000 emberrel indult meg, hogy
Ozman pasa 40,000 főnyi seregével Tirnova körül
egyesüljön s miután Ozman támadásai következtében
az orosz főhadiszállás Bulgáriából Bielába tétetett át,
az egyesítés nem lehetetlen s ekkor a 100,000-ból álló
török hadsereg megtámadja a kétségtelenül meg is
veri Miklós nagyherceg seregét s elvégja útját Tirnova
felé a visszavonulásra. Es ekkor az oroszok megér-
demlett kelepedőe jutnak, melyből nehezen fognak
menekülni s kevesen meglátni Muszkaország a barba-
rizmus hazáját.

Reuf pasa hada julius 27-én megtámadta Eski-
ságnál az oroszokat. A törökök hőiesen harcoltak, a
vesztésig mindkét részen nagy. A törökök a philip-
popoli vonalon a muszkákat visszafelé verik. Rasgrad-
tól északkeletre Egorese mellett 27-én ütközött volt,
mely a törökök javára dőlt el. A muszkák Ozman
Bazárnál elzárattak, Fuad pasa üldözi a muszkákat.

A dunai harcúterén nagy ütközetet várnak.
Bukurestből jul. 30-ról jelentik: Tirnovából ér-
kezett hírek szerint Achmed Ejub és Ali Mehemed
aumi serege Manaster felé rendeltetik, hogy mind-
két muszkaország egyessere megtámadtassák, a Jantra
álláspontot visszafoglalja és muszka sereget a fő-
hadiszállástól elvágja.

A muszkák nagy vereségéről jön hír Sumlából
julius 30-ról. E hó 28-ról jelentik: Ozman pasa egyik
hadosztálya Adil pasa vezérlete alatt Tirnova felé ha-
ladt s Lovácsban egy egész muszka hadtestre bukkant.
A két hadtest között azonnal ütközet vette kezdetét
s hat órai roppant véres harc után a törökök szurony-
szegzeve rohamot intéztek a nagyobb számú muszkák
ellen. A muszka hadtest sétvértetett, Lovcsa roham-
mal bevétetett. A muszkák oly hatalmas ve-
reséget szenvedtek, hogy teljesen fel-
bomolván, két irányban szétugrottak: Nikápoly

— Természetes, édes Ottó. Beszéljünk minden
érzelgőség nélkül, egészen gyakorlati oldalánál fogva
fel a dolgot. Ha ön elesik . . .

— Ez esetben egy haszontalan életnek egyszer
mindenkorra vége.

— Szép, hanem nem valami következetes. Ne-
kem ugy tetszik, hogy a szerelmeseink inkább szándí
kznak élni az imádtott oldala mellett, mint meghal-
tók távol?

— De ha az első nem lehetséges?

— Ki mondja azt? Így a gyávaság beszél.

— Mi mindent megkísérletünk, drága Louise.

— Ki tudja. De hagyjuk ezt. Ha tehát ön agyon-
lövetik, hozzátartozóinak s mindenekelőtt imádtottjának
kimondhatlan járdalmat okoz s elhibázza a kitzött
cél. Felzavart kedélye képes egy egyszerű igazságot
felfogni?

— Nem mondok ellent; hanem . . .

— Tehát jó! az első tételt bevallotta. Menjünk
tovább. Elfogadva, hogy ön lövi le ellentelét: mi lesz
a következmény?

Ottó szemei felragyogtak, ajkai körül gonyos
mosoly mutatkozott.

— Mi lesz a következmény? — ismétlé lassan,
minden szótátog nyomatókosan hanguloyozva. — Kér-
déseit tréfásak, kedves cousine. Ha én őt megölöm, ak-
kor gonoszságáért meglakol, amint érdemi — és az
imádtott . . .

— Sohase lesz önnek neje.

— Azt majd meglátjuk.

Ottó! ne ámsits ön magát. Ha ekkoráig nem
tudta keresztülvinni, miután oly élénken sovárgott:
miként remélheti, hogy egy oly véres katasztrópha
után . . .

— Oh, akkor más hurokat fogok pengetni; ha
az öreg tovább is megmarad tiltakozása mellett, ak-
kor minden tekintetét félretessék. El vagyok határozva
szükség esetében arámát megszüktetni ia.

— Ez elég regényesen hangzik; hanem kérem,